

۷۱۱۷

دوران صبر و استقامت

نویسنده:

مرضیه وحیدپور

www.ketab.ir

شابک	978-600-95736-5-3 :
شماره کتابشناسی ملی	۳۰۲۲۳۱۰ :
عنوان و نام پدیدآور	دوران صبر و استقامت/ نویسنده مرضیه وحیدپور.
مشخصه نشر	تهران: کتاب اطهر، ۱۳۹۴.
مشخصه طاهری	۷۳ ص.
موضوع	جنگ ایران و عراق، ۱۳۵۹-۱۳۶۷ -- آزادگان -- خاطرات
رده بند - یوبی	۹۵۵/۰۸۴۳۰۹۳ :
رده بندی کنگره	DSR1۶۳۹/ج۹/۳ ۱۳۹۴ :

نام کتاب : دوران صبر و استقامت

کتاب اطهر

نویسنده	مرضیه وحیدپور
طراح جلد	معصومه اطهر
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۹۵۷۳۶-۵-۳
ناظر فنی	محمدحسین اطهر
نوبت چاپ	اول/ ۱۳۹۴
تیراژ	۱۰۰۰
قیمت	۶۰۰۰ تومان

آدرس : ابتدای خیابان آزادی، کوچه نوربخش، پلاک ۴ واحد ۴

تلفن : ۶۶۰۶۲۴۷۸-۰۹۳۰۰۰۳۲۰۲۱

سخن نویسنده

حضرت علی علیه السلام می فرمایند: ریشه‌ی صبر، ایمان نیکو و عقیده‌ی اسوار به خداوند است. غررالحکم جلد ۲ صبر به معنای شکایی است و صبور کسی است که در برابر رخدادهای زشت و نیکو، بی‌تغی پایداری خود را از دست نمی‌دهد و ناخوشی‌ها وی را از میان آزمایش خارج نمی‌سازد. صبر سرآمد صفات پسندیده‌ی انسان است و با صبر می‌توان به جمیع کمالات انسانی دست یافت. در سوارسار تحمل، امید جوانه می‌زند و دشواری‌ها را آسان می‌کند. با صبر و حلم می‌توان قله‌های سخت و دشوار زندگی را پشت به گذشته و به پاس رشادت‌ها، صبوری‌ها و استقامت همسر در دوران امارت در زندان‌های بعثی عراق جنگ ناجوانمردانه‌ی دولت بعث عراق با ایران اسلامی بر خود واجب دانستم خاطرات و مرارت‌های

ایشان و هم‌زمانشان را به رشته‌ی تحریر درآورم تا شاید گوشه‌ای از تلاش‌ها، مجاهدت‌ها و فداکاری‌های همسر و رزمندگان را در هشت سال دفاع مقدس بر همگان نمایان‌سازم تا باعث اعتلا و حفظ فرهنگ مقاومت اسلامی و نظام مقدس جمهوری اسلامی شود. رفتارها و شکنجه‌هایی که در این دوران بر اسرای ایرانی انجام شد ظلم به انسانیت، شجاعت، مردانگی و ایمان است. در پایان می‌خواستم از دخترم عزیزم که در گردآوری و نگارش این کتاب سهم بسزایی دارد تشکر کنم.

گنج صبر اختیار لقمان است

هر کس را صبر نیست حکمت نیست

مرضیه مهدی پور

سال ۱۳۹۰

فهرست

۹	مقدمه
۱۲	پیش از اسارت
۱۹	لحظه‌ی اسارت
۲۴	این شاه
۲۸	صبح اولین روز
۳۱	صبحانه اولین روز
۳۵	۹ ماه گذشت
۳۹	برنامه روزانه دوران اسارت
۴۲	کارت هویت
۴۴	سومین بار
۴۶	پیروزی در مرزهای ایران
۴۸	خیانت
۵۰	مسابقه‌ی فوتبال
۵۲	کلاه سرباز عراقی
۵۵	ماه مبارک رمضان در دومین سال اسارت
۵۸	۳ سال از اسارت گذشت

چگونگی برگزاری مراسم ماه محرم و صفر _____ ۶۱

خبر وفات امام خمینی _____ ۶۴

بازگشت به وطن _____ ۶۷

www.ketab.ir

مقدمه

پس از آغاز تجاوز دولت بعث عراق در سال ۱۳۵۹ به مرزهای خوب کشور عزیزمان ارتش و سپاه به دفاع از مرزها در برابر متجاوزین بعثی شتافتند ولی به جهت عدم حمایت دولت وقت جمهوری اسلامی ایران کار چندانی نتوانستند انجام دهند. جوانان و جوانان برای حفظ حریم کشور خود در مقابل تجاوز بیگانگان آرام و قرار نداشتند و جهت حفظ خاک میهن اسلامی سرخ که پس از سالها مبارزه با دولت شاهنشاهی به پا شده بود نرم خود را جزم کردند خودجوش و داوطلبانه برای دفاع، مقابله و دفع تجاوز دشمن به سوی جبهه‌ها که همانا شهرهای مرزی غرب کشور و بخصوص استان خوزستان راهی شدند. زنان و کودکان از نخستین روزهای آغاز جنگ تمام تلاش و همت خود را در

پشت جبهه‌های نبرد برای حمایت از خاک میهن خود و کمک به رزمندگان که همانا فرزندان پدران و برادرشان بودند بکار بستند و در حد توان خود شروع به جمع‌آوری مواد غذایی و کمک‌های موردنیاز، از جمله تهیه لباس، خشکبار، کنو، نان و همچنین پرستاری و تعمیر و دوخت و دوز لباس، سربازان و گاه‌آشپزی ... خلاصه هر آنچه در توانشان بود انجام می‌دادند.

غیرت جوانان ایرانی از زرد و سرد کوچک و بزرگ را نمی‌توان با هیچ بیان و قلمی به اشتغال و غریب درآورد.

شجاعت‌ها و بی‌باکی‌ها و از خودگذشتگی‌های آنان در تمام حوزه‌ها در حمایت و دفاع از آبرو و سرزمین است. از خود بی‌نظیر و مثال‌زدنی بود. مردم به صورت خودجوش سرپه از دستشان برمی‌آمد برای دفاع از سرزمین خود انجام می‌دادند و البته همه مخلصانه و برای رضای خداوند یکتا دافع این مرزوبوم بودند.

بمب باران و موشک باران در شهر، بخصوص شهرهای مرزی
مثل آبادان، خرمشهر، اهواز، دزفول، کرمانشاه و... مردم را با
جنگ عجیب کرده بود گویا همه ایران جبهه جنگ شده بود
و همه‌ی مردم خودجوش جهت جلوگیری از پیشرفت دشمن
بعثت جبهه‌های جنگ به حرکت درآمدند.

مردم به هر چه افتاده بودند و نگران بودند نگران مجروح
شدن و به مهادر رسیدن و یا به اسارت گرفته شدن
عزیزانشان بودند و مدتها نگران از دست رفتن کشور و
انقلاب نوپایشان بودند این نگرانی‌ها مردم را بیشتر به غیرت
وامی داشت که به‌سوی جبهه‌ها رهسپار شدند. پیر و جوان، زن
و مرد، کوچک و بزرگ خبرهای جبهه را از رادیو
و تلویزیون پیگیری می‌کردند. دیگر جای فکر کردن و تأمل
نبود مردم باید عکس‌العمل نشان می‌دادند و به حمایت عام
امت می‌شتابیدند. اصلاً ماندن در شهر و به جبهه نرفتن معنا و
مفهومی برای مردم نداشت.